

mer op til en saadan Størelse, at man maa være Sangviniker for at tro, at det vilde kunne føres igjennem. At det i ethvert Tilfælde kun kunde føres igjennem ved Afgivelse af Meget af den Selvbestemmelse, som baade de enkelte Regjeringer og de enkelte Repræsentationer fortiden have, det er klart, og ogsaa deri ser jeg en Vanskelighed og ingenlunde den mindste. Bemærkes maa det iøvrigt, at et Toldforbund mellem de tre nordiske Riger vilde ikke medføre en af de Fordele, som Toldforbund ellers i Almindelighed medføre, nemlig Beparelse i Udgifter; jeg ser ikke rettere, end at hele Oprævnings- og Kontrolapparatet vil blive nøiagtig det samme, som det er nu; der er jo ikke nogen Landgrænse, som skiller os fra vore østlige og nordlige Naboer. Det er ogsaa udtalt, at det vilde være ønskeligt, om man ved en Toldrevision benyttede Leiligheden til at komme til Afslutning af Handelsstraktater. Hertil skal jeg, idet jeg endnu engang kaster Blikket tilbage paa Toldforbundstanken, bemærke, at naar der opstaar Spørgsmaal om nye Handelsstraktater, saa opstaar der ogsaa derved nye Vanskeligheder for et Toldforbund, thi det er jo dog klart nok, at saadanne Handelsstraktater paa ingen Maade have samme Interesse for alle de nordiske Riger. Vi kunne blot i dette Dieblit minde den Traktat, som staaar paa Dagsordenen, nemlig den med Spanien. Hvorledes er de tre nordiske Rigers Stilling overfor denne Traktat? Den er en saadan, at Danmark i og for sig kun har en meget lille Interesse i et umiddelbart Samkvem med Spanien, medens vi ganske vist paa anden Haand gennem Bilandene have en ikke ubetydelig Interesse deri, en Interesse, som naturligvis voxer derved, at Bilandenes Forretninger væsentligt afgjøres hernedefra. Gaa vi til vort Naboland Sverig, da ses det, at Sverig har en betydelig Interesse af Samkvem med Spanien med Hensyn til Trælast og Metal, hvilke Varer begge søge til Spanien. Sverigs Interesse i at opnaa en Overenskomst med Spanien er altsaa utvivlsomt langt større end vor, og gaa vi da til Norge, hvorledes stiller det sig saa der? Der bliver Interessesen endnu langt større end for Sverigs Bedkommende, idet ikke blot de samme Interesser ere tilstede som for Sverig, men desuden er Fiskeudførselsinteressen overvældende stor i Norge. Nu siger jeg altsaa: Naar et saadant Spørgsmaal ligger for, tror det ærede Medlem saa, at det vil være let at faae disse meget forskellige Grader af Interesse givet et fælles Udtryk i et fælles Offer, som skulde bringes af det hele Toldforbund?

Ofret kunde jo nemlig ikke bringes af hver enkelt Stat for sig i Forhold til det, den opnaaede gennem Traktaten, men Ofret maatte bringes ens for alle Landene uden Hensyn til, hvorvidt de hvert for sig kunde have nogen Fordel af det Offer, der blev bragt. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Afdeling (Scharling), der ogsaa berørte Handelsstraktatsspørgsmaalet, lod det staa som et aabent Spørgsmaal, om det overhovedet var ønskeligt, at Forbindelsen mellem Landene blev ordnet ved Handelsstraktater. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han mente, at Handelsstraktaterne skulde fastsætte Tarifer for den gjenfældige Indførsel af Varer, thi ellers kunde man jo kun i høieste Grad ønske at have Handelsstraktater, som gjenfældig gav alle mulige Fordele og Behageligheder, men denne Art af Handelsstraktater, altsaa ved, som man i nærværende Forstand fortaar ved Handelsstraktater, nemlig Traktater, der bestemme Tarifer for alle eller for endel Varer, var det jo, som det ærede Medlem yttrede om, at det kunde være et aabent Spørgsmaal, om det var ønskeligt at komme til saadanne. Jeg haaber, at det ærede Medlem, dersom han havde udtalt sig bestemt derom, vilde have udtalt sig saaledes, at han ansaae det for i og for sig uheldigt, at Forbindelsen mellem Landene blev bunden paa denne Maade, og dersom han havde udtalt sig saaledes, saa skulde jeg ikke have modsagt ham. Jeg betragter det for mit Bedkommende som en tung Nødvendighed, at man kan komme i saadanne Forhold, at man maa gaa ind derpaa, og jeg tror ogsaa nok, at den Smule Erfaring, som vi her i Landet have om Betydningen af saadanne bindende Tarifbestemmelser, ikke skal opmuntre os til at gaa videre i denne Retning, naar det paa nogen Maade kan undgaaes.

Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) udtalte igaar som sin Mening, at dette Lovforslag vilde have vundet i Sandsynlighed for hurtigere at blive ført til et Resultat, dersom det først var blevet fremsat i dette Thing. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem heri, hvilket jeg jo har viist i Gjærningen, idet jeg har fremsat Lovforslaget i det andet Thing. Jeg anser det for meget sandsynligt, at en Fremførelse af Lovforslaget først i Folkethinget kun vilde have haft den Følge, at Flertallet her i Thinget meget hurtigt havde omredigeret Lovforslaget saaledes, at det var blevet enslydende med det Lovforslag, som Flertallet selv bragte frem for to Samlinger siden, og at der derved skulde have været naaet Noget, at man derved skulde have nærmet sig til en Løsning af Opgaven, kan jeg ikke indse. Det